

... **Н**е се секавам кој прв запеа, кој прв се фати на орот, кој заплака за таената средба. Дојдоа тивко, ненаметливо како што доликува на духовни војни и уметници. Македонците. Димитар Иванов од Шумен ми рече "дека ако треба и на клупа ќе спие" и ете го на Дионисовите слави. "Пела" од Љубљана, со духовна сила и верба во исцелителноста на песната. Бесим од Гора, Едмонд од Мала Преспа, актерите на театарот "Скрб и утеха"... Милош Билбија и малкумината избрани кои беа сведоци, учесници, посветеници на таените-илегални "Дионисови чествувања".

Добивме многу писма со поддршка да ги одржиме културните средби и велми тоа нè крепеше. Многу обиди да се доведат работите в ред. Од МНР кон Министерството за култура телефонски јавувања, писма до надлежните... Останаа последните думи од нивна страна

"ПЕЛА" СО ДУХОВНА СИЛА И ВЕРБА ВО ИСЦЕЛИТЕЛНОСТА НА ПЕСНАТА

СОНЦЕ ВО ДУШИТЕ И МАКЕДОНСКИОТ ГРЕВ

Пишува: Тихомир СТОЈАНОВСКИ

"дека сè уште немаат заземено став"... останаа. Велми остана забрадена мисла дека можеби некој не ја дозволува средбата. Се работеше за "Дионисовите чествувања", за духот на слободна Европа и културна дружба меѓу Македонците на Балканот и пошироко, за орот и песната... И така средбите преминаа во илегал, таинствено како во 60-тите години во Чешка и во Полска... Ете нè во Музејот на град Скопје, археологот Милош Билбија зборува за македонскиот неолит Големата Мајка и Адам од Говрлево. Потоа запеаја. Кој прв запеа, кој прв се фати на орот? Кој ја пушти првата солза од душата? "Пела" пееше пред Адам и Големата Мајка во Музејот. Духовен дар и посвета. Потоа Милош го искрши лепчето и донесе говрлевско вино да се причестиме. Јованка од "Ксантика" како еден од малкумината избрани да бидат дел од Дионисовата слава...

"Во виното има многу сонце. Да живеат луѓето кои произведуваат вино. Тие даруваат светлина...". Димитар го цитираше Максим Горки.

Ќе остане забележано дека 14. Дионисови слави се случија во приватен стан спроти МНР. Песната на "Пела" која доведува до солзи, поезијата на Димитар која скорива древни дамари, обраќањата на Едмонд и на Бесим како претставници на Македонците од Албанија, настапот на Александар Џуровски со Аристотелова сила и умешност, гитарата на Марија Башеска, сцени на театарот "Скрб и утеха", кларинетот на чичко Орце од Егејско, солзи, песни и ора, леб и вино, дарување и љубов. Да, ќе остане

со своја и поезија на Вапцаров, поздравни говори одржаа претставниците од Гора и од Мала Преспа, настапија актерите на "Скрб и утеха" со сцени од повеќе претстави... Беше посетен Музејот на град Скопје каде археологот Милош Билбија одржа предавање за македонскиот неолит, Големата Мајка и Адам од Говрлево. Беа примени повеќе писма од земјата и од македонските културни заедници од соседните земји и од дијаспората за поддршка за одржување на манифестацијата.

На 24 февруари во станот на уметничкиот директор Тихомир Стојановски како илегални средби со културна програма се одржаа 14. "Дионисови чествувања-Мину Угриновска".

Настапија вокалната група "Пела" од Љубљана со песни, Димитар Иванов од Шумен

забележано дека "Дионисовите слави" се случуваа тајно, во знак на протест.

"Па, нели Европа е без граници...?", праша некој од Македонците.

"Зошто тогаш се забранува оваа средба?", додаде.

Дел од програмата им се пренесува преку телефонска врска на Македонците во Сандански, Кремен и Софија... и одборот на средбата донесе одлука истата да се повтори на 11 и 12 мај

(косар) за да се отфрлат сомневањата за забраната...

Беа тоа 14. "Дионисови чествувања" во илегал и таинства во духот на Европа без граници... велми да сме здрави и живи до 11 и 12 косар за да видиме дали за македонската култура тоа е верно... Со сонце во душите врвиме напред... секавајќи дека е грев Божји да се забрануваат посветените македонски песни и ора... на Дионис...